Studioul cinematografic

Animafilm

prezintă :

Studioul cinematografic

Animafilm

prezintă :

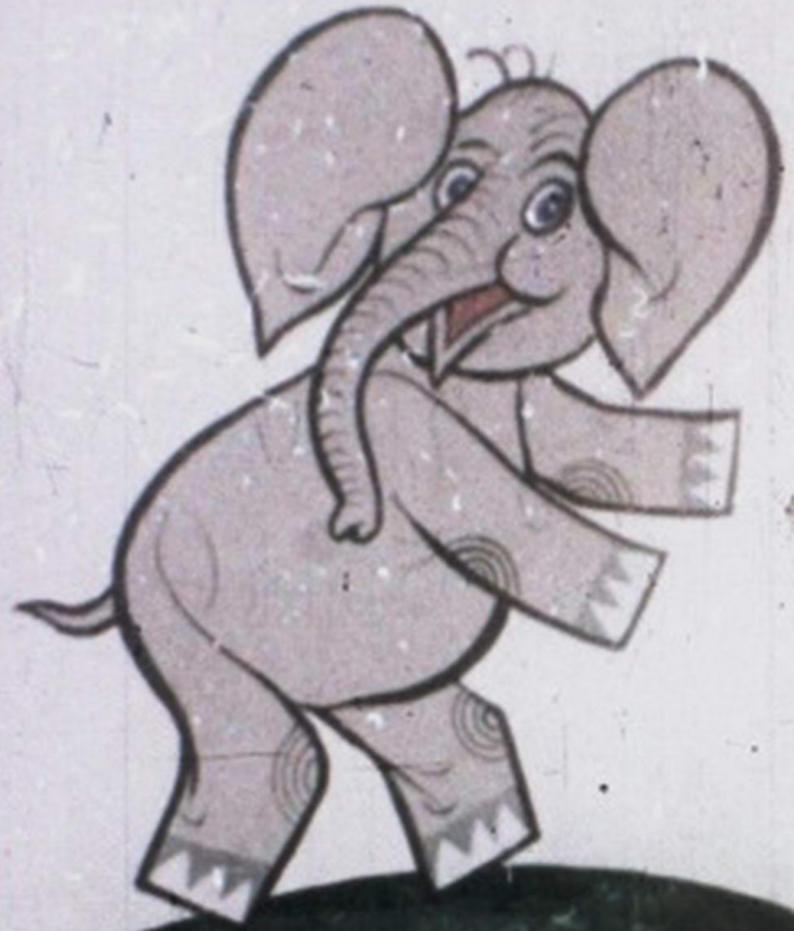

elefāntelul curios

adaptare după NINA CASSIAN

ilustrații: arh. GION CĂTĂLIN

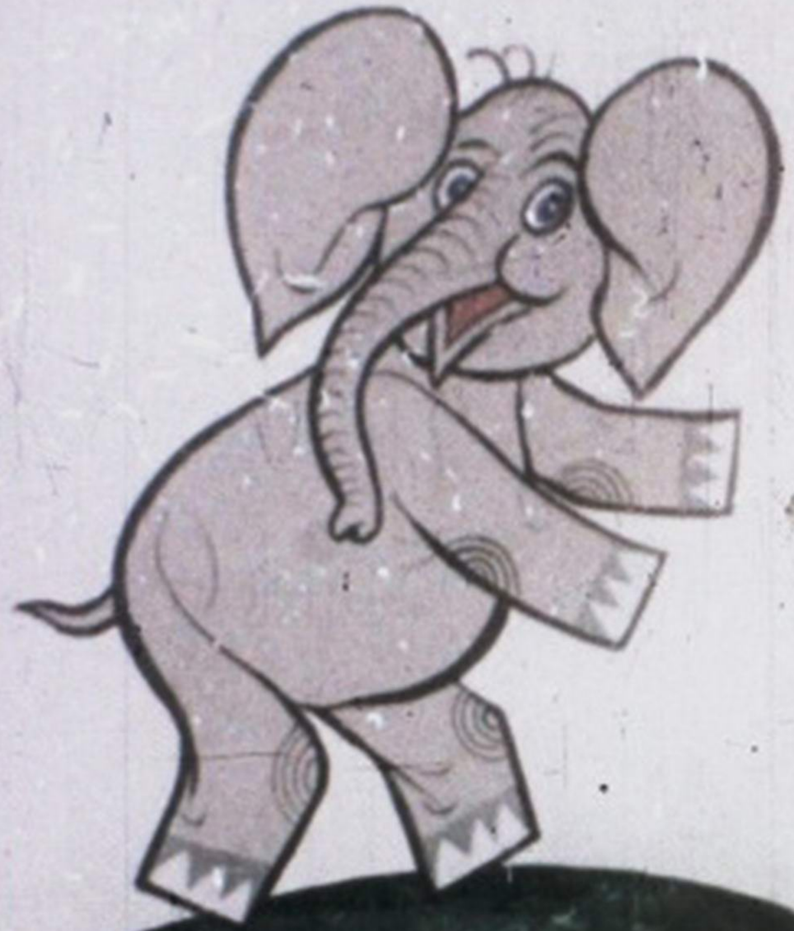

elefāntelul curios

adaptare după NINA CASSIAN

ilustrații: arh. GION CĂTĂLIN

METODIST: PROF. Estera Zincă

REDACTOR: Lucia Druțu

METODIST: PROF. Estera Zincă

REDACTOR: Lucia Druțu

Eu sînt pasărea Kolo-Kolo
Care zboară de colo, colo.

Vă pot spune povești colosale
cu fel de fel de plante și animale.

Eu sînt pasărea Kolo-Kolo
Care zboară de colo, colo.

Vă pot spune povești colosale
cu fel de fel de plante și animale.

Dar astăzi ţin în mod special,
să vă spun povestea altui animal,
a unui curios elefănţel,
care punea întrebări fel de fel
şi care era cîrn.

Dar astăzi ţin în mod special,
să vă spun povestea altui animal,
a unui curios elefănţel,
care punea întrebări fel de fel
şi care era cîrn.

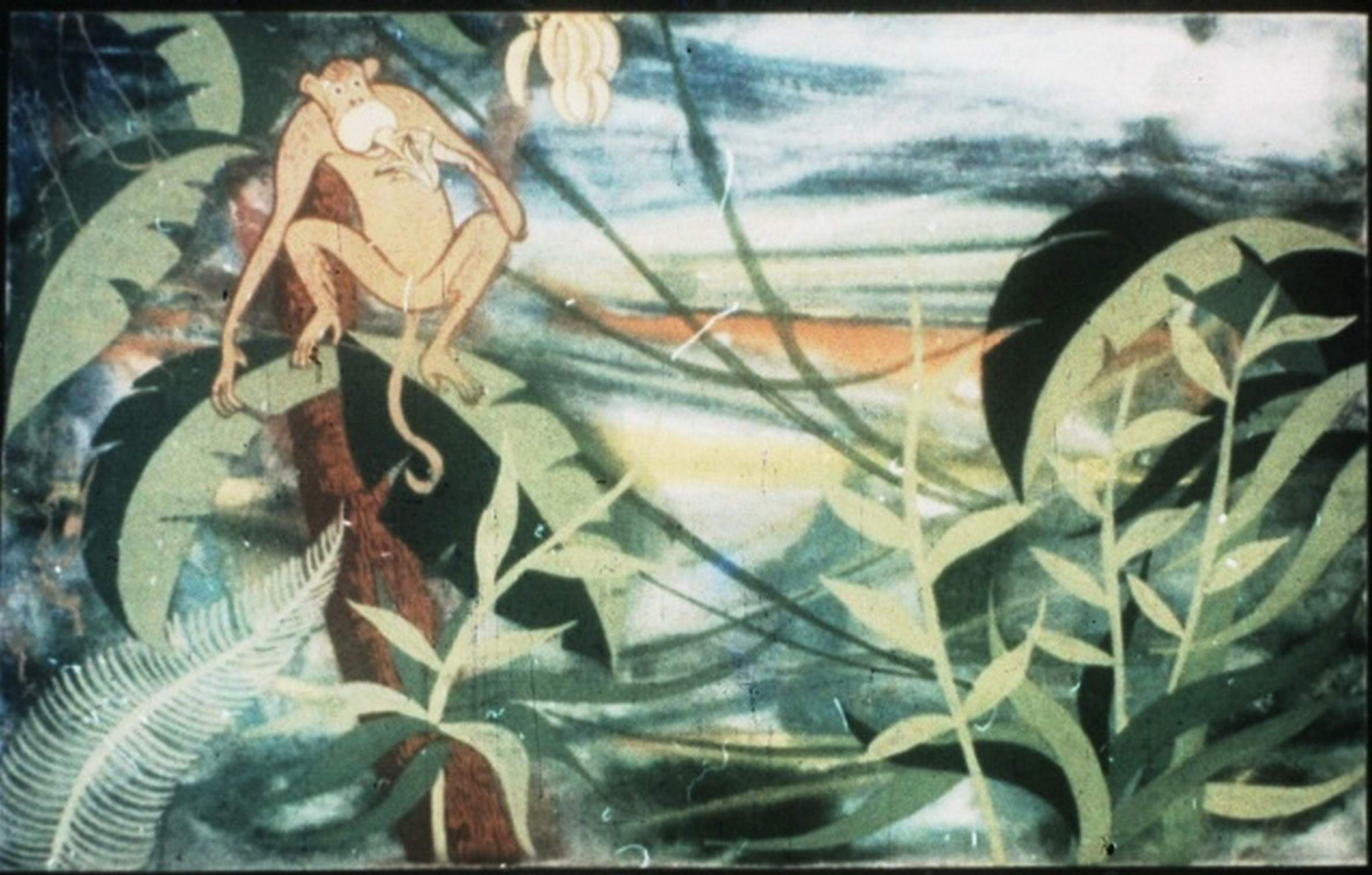

Într-o zi, Pavianul, cocoțat în bananier, a început să strige:

– Nimeni să nu mă-ntrebe nimic!
Să fiu lăsat în pace ...
ca să mănînc ce-mi place.

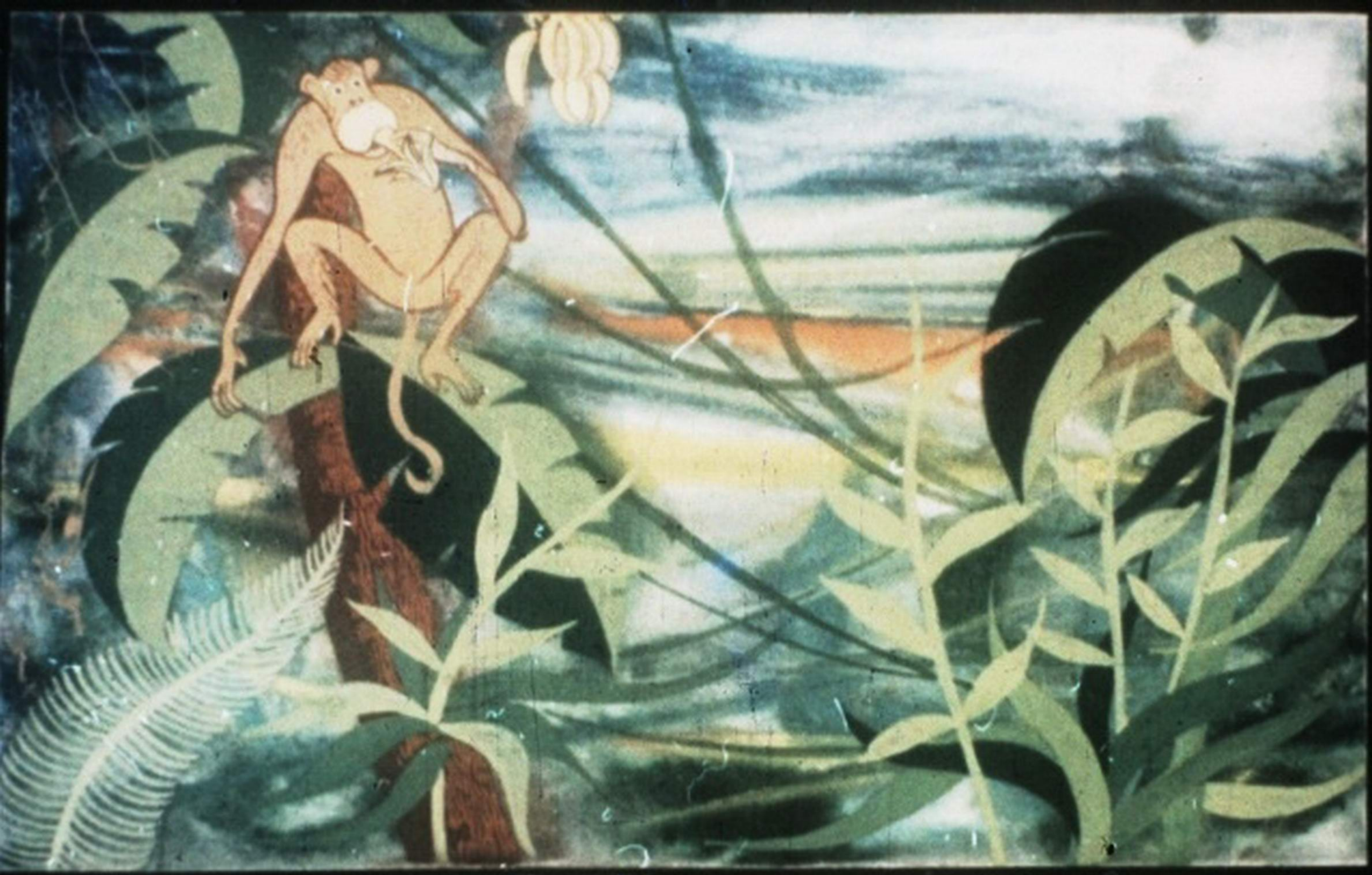

Într-o zi, Pavianul, cocoțat în bananier, a început să strige:

– Nimeni să nu mă-ntrebe nimic!
Să fiu lăsat în pace ...
ca să mănînc ce-mi place.

ar Elefănțelul parcă nici nu auzea. Cum s-ajung la ele, Paviane nene?
Nene Paviane, vreau și eu banane! — Culege-ți-le singur!

ar Elefănțelul parcă nici nu auzea. Cum s-ajung la ele, Paviane nene?
Nene Paviane, vreau și eu banane! — Culege-ți-le singur!

— Dar eu nu pot să mă sui în copac, n-ajung pînă-n vîrful lui.
Ce să fac? Cum să fac?
— Să nu mă bați la cap pentru orice fleac!

— Dar eu nu pot să mă sui în copac, n-ajung pînă-n vîrful lui.
Ce să fac? Cum să fac?
— Să nu mă bați la cap pentru orice fleac!

Trece girafa grăbită. O oprește și pe ea.
— Nu vă supărați, de ce aveți gîtul atît de lung?
— Gîtul! Gîtul meu! Ești un obraznic ... și ridicol!

Trece girafa grăbită. O oprește și pe ea.
— Nu vă supărați, de ce aveți gîtul atît de lung?
— Gîtul! Gîtul meu! Ești un obraznic ... și ridicol!

— Stai! Oprește! Ce e aia „ridicol"?se repede Elefănțelul la struț.
— Nu știu. — Ce mănîncă crocodilul la cină?
— De aia m-ai oprit din drum? Uite ce mănîncă! Na! Na! Na!

— Stai! Oprește! Ce e aia „ridicol"?se repede Elefănțelul la struț.
— Nu știu. — Ce mănîncă crocodilul la cină?
— De aia m-ai oprit din drum? Uite ce mănîncă! Na! Na! Na!

— De ce e luna rotundă? Unde se duc mușțele cînd pleacă de acasă? Cînd plouă mai tare, seara sau dimineața?
Așa îi înnebunea Elefănțelul pe toți cu întrebările sale.

— De ce e luna rotundă? Unde se duc mușțele cînd pleacă de acasă? Cînd plouă mai tare, seara sau dimineața?
Așa îi înnebunea Elefănțelul pe toți cu întrebările sale.

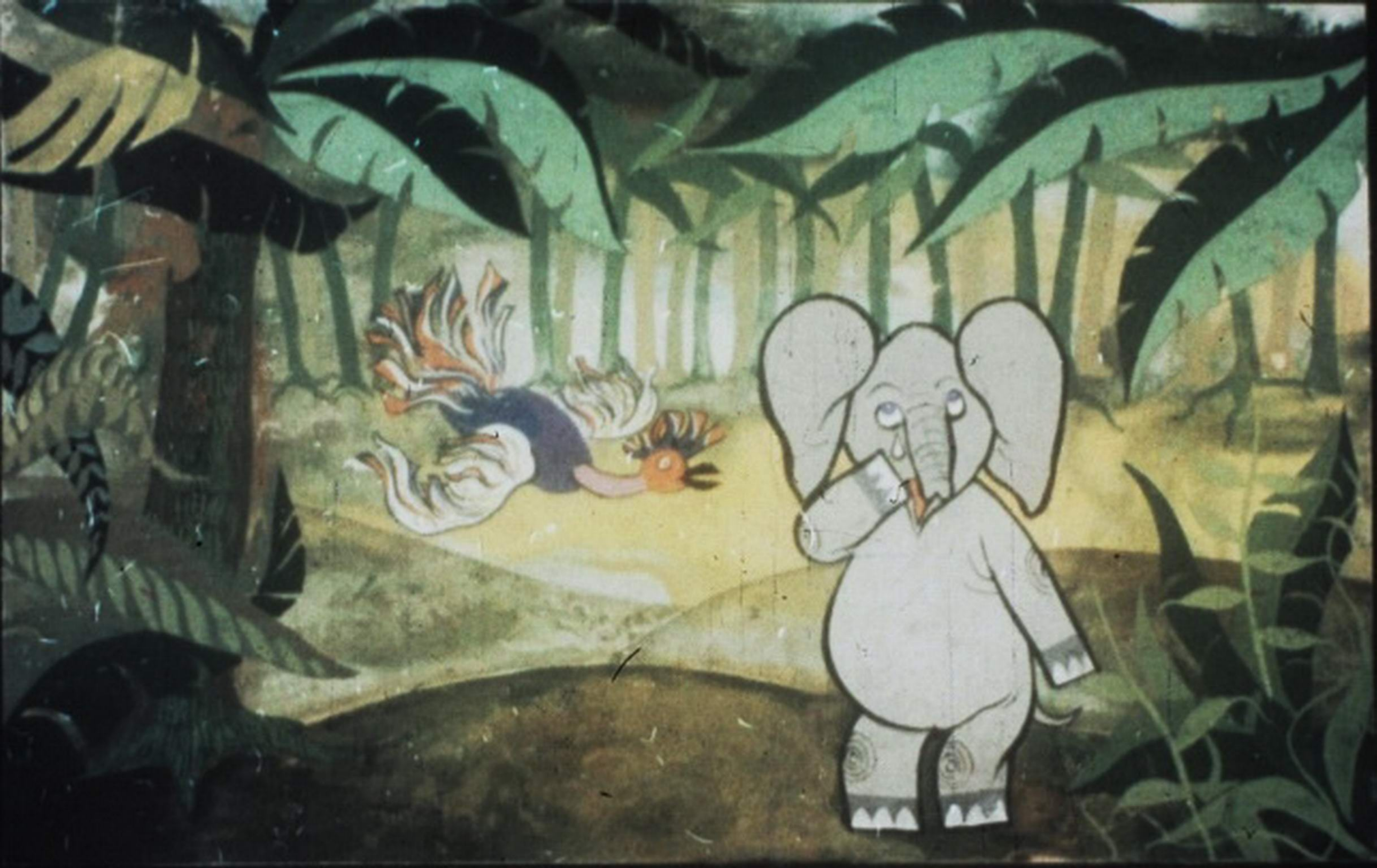

-Iar ai pus întrebări? — Vreau să știu ce mănîncă crocodilul la cină.
— Du-te să-l întrebi pe el. — Dar unde stă?
— Departe e un fluviu mare de tot.
Acolo înoată crocodili cu coadă și bot și dinți ascuțiți de tot.

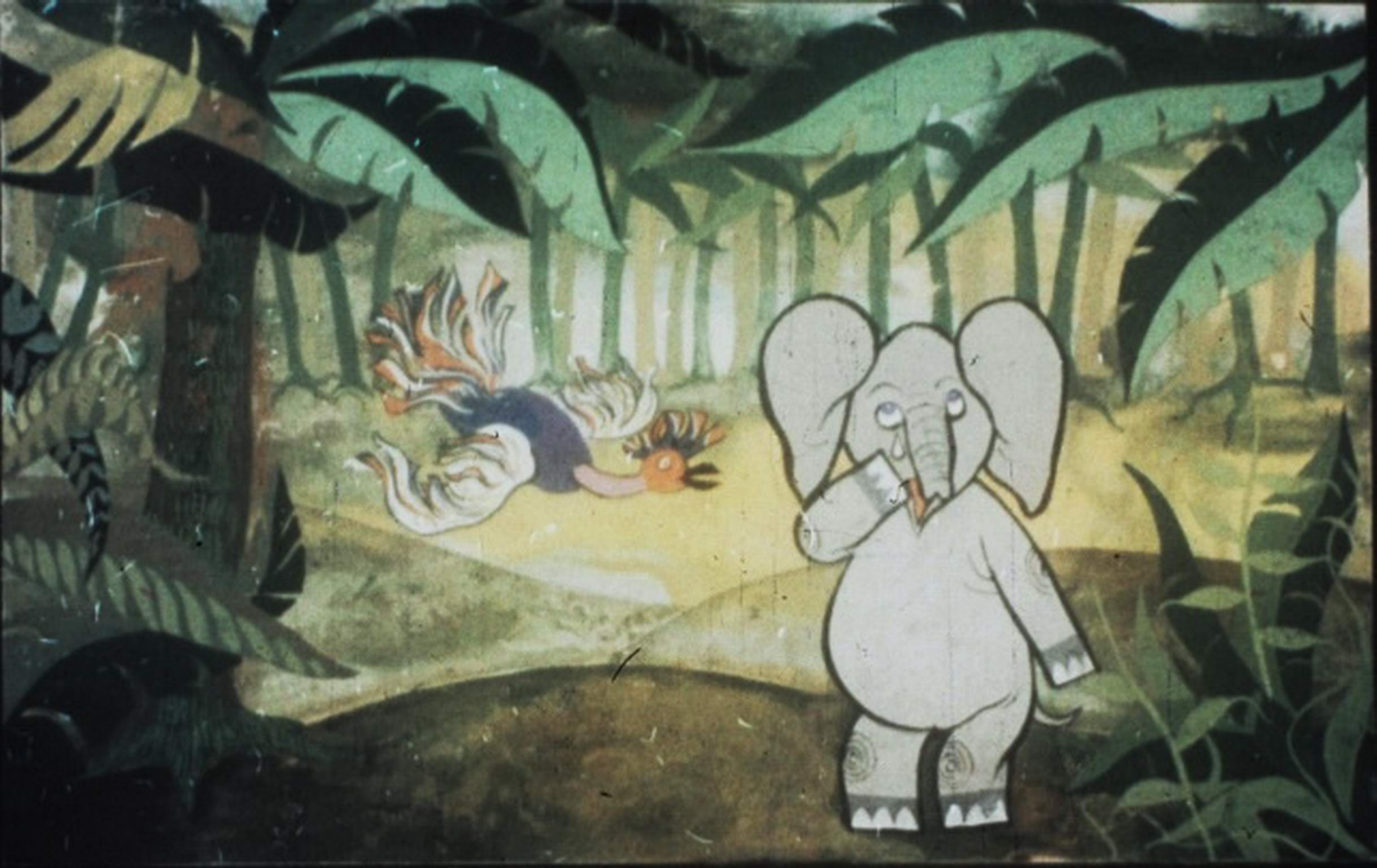

-Iar ai pus întrebări? — Vreau să știu ce mănîncă crocodilul la cină.
— Du-te să-l întrebi pe el. — Dar unde stă?
— Departe e un fluviu mare de tot.
Acolo înoată crocodili cu coadă și bot și dinți ascuțiți de tot.

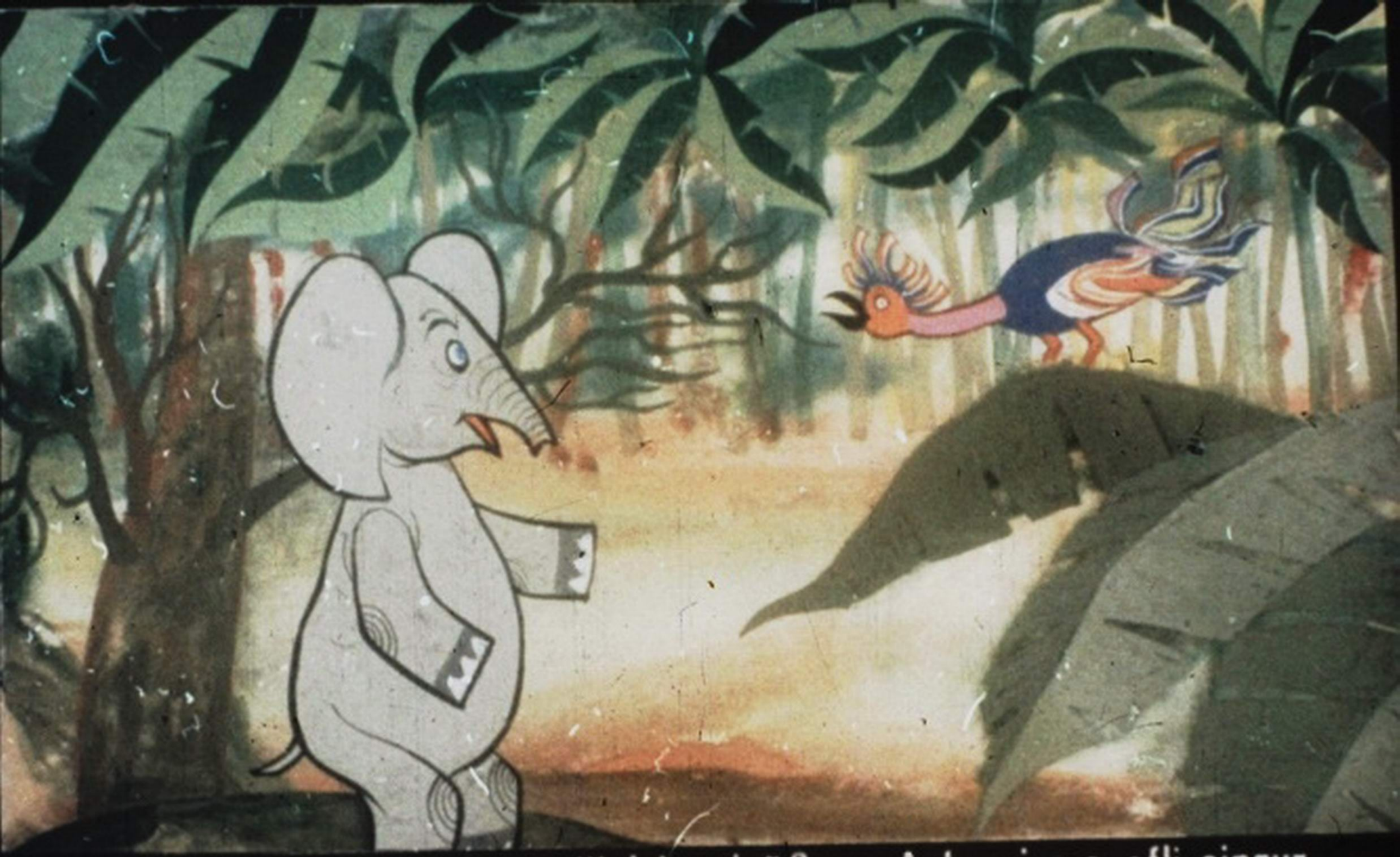

— Și ce mănîncă crocodilul la cină? — Asta ai s-o afli singur. Ar trebui să te pregătești de drum. Ia-ți și o sacoșă cu mîncare, îl sfătuiește Kolo-Kolo. Și-acum, Elefănțelule, la revedere!

— La revedere, Kolo-Kolo!

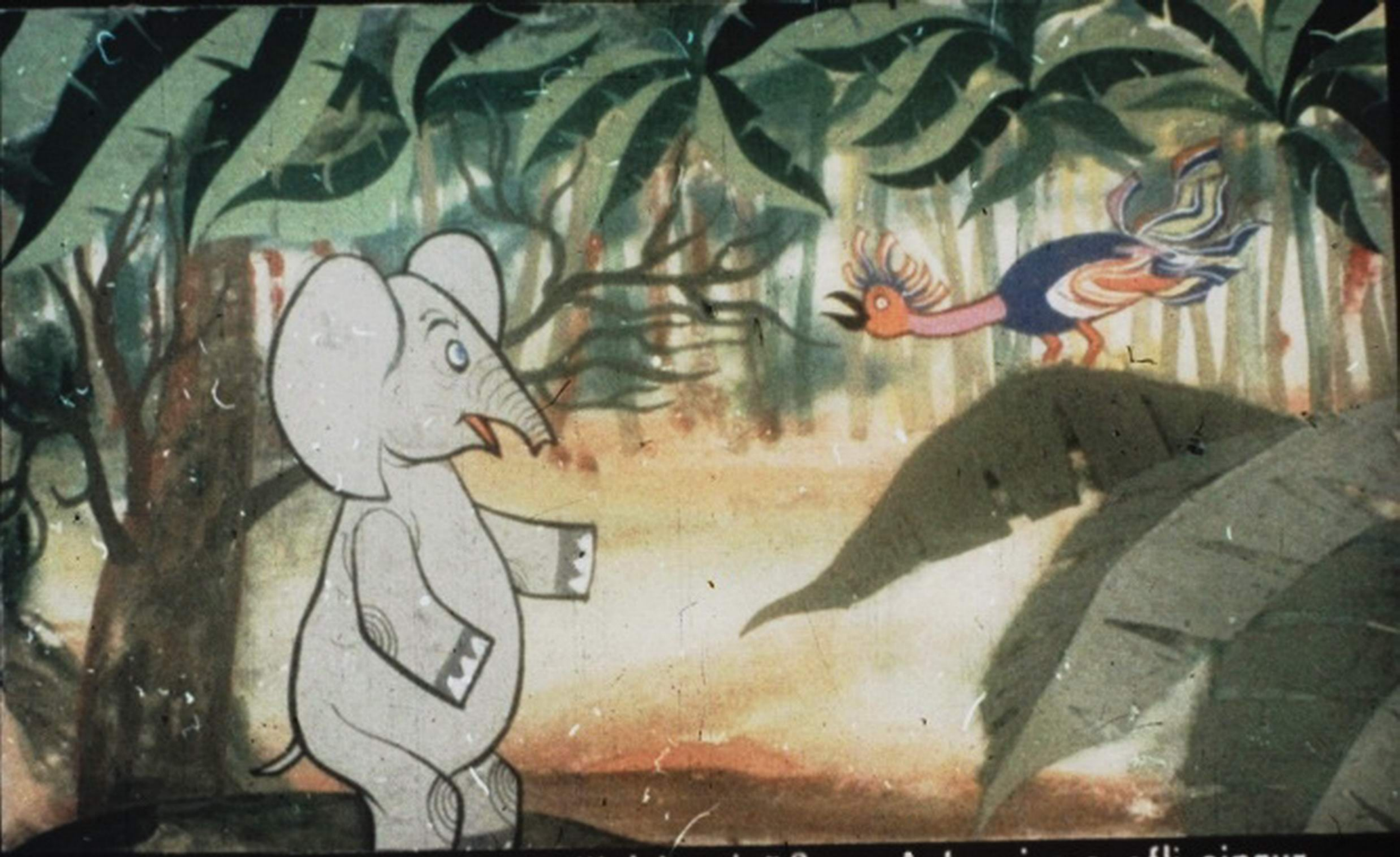

— Și ce mănîncă crocodilul la cină? — Asta ai s-o afli singur. Ar trebui să te pregătești de drum. Ia-ți și o sacoșă cu mîncare, îl sfătuiește Kolo-Kolo. Și-acum, Elefănțelule, la revedere!

— La revedere, Kolo-Kolo!

— Pe drum să te porți frumos,
să nu arunci hîrtii pe jos.
Un elefant cu nume bun
își spală trupul cu săpun,
de apă nu se sperie
și, mai puțin, de perie.
Să fii viteaz și săritor,
cînd ți se cere ajutor!

— Pe drum să te porți frumos,
să nu arunci hîrtii pe jos.
Un elefant cu nume bun
își spală trupul cu săpun,
de apă nu se sperie
și, mai puțin, de perie.
Să fii viteaz și săritor,
cînd ți se cere ajutor!

Animalele, aflind că Elefănţelul pleacă, au incins un dans, bucuroase că au scăpat de plicticos.

Animalele, aflind că Elefănţelul pleacă, au incins un dans, bucuroase că au scăpat de plicticos.

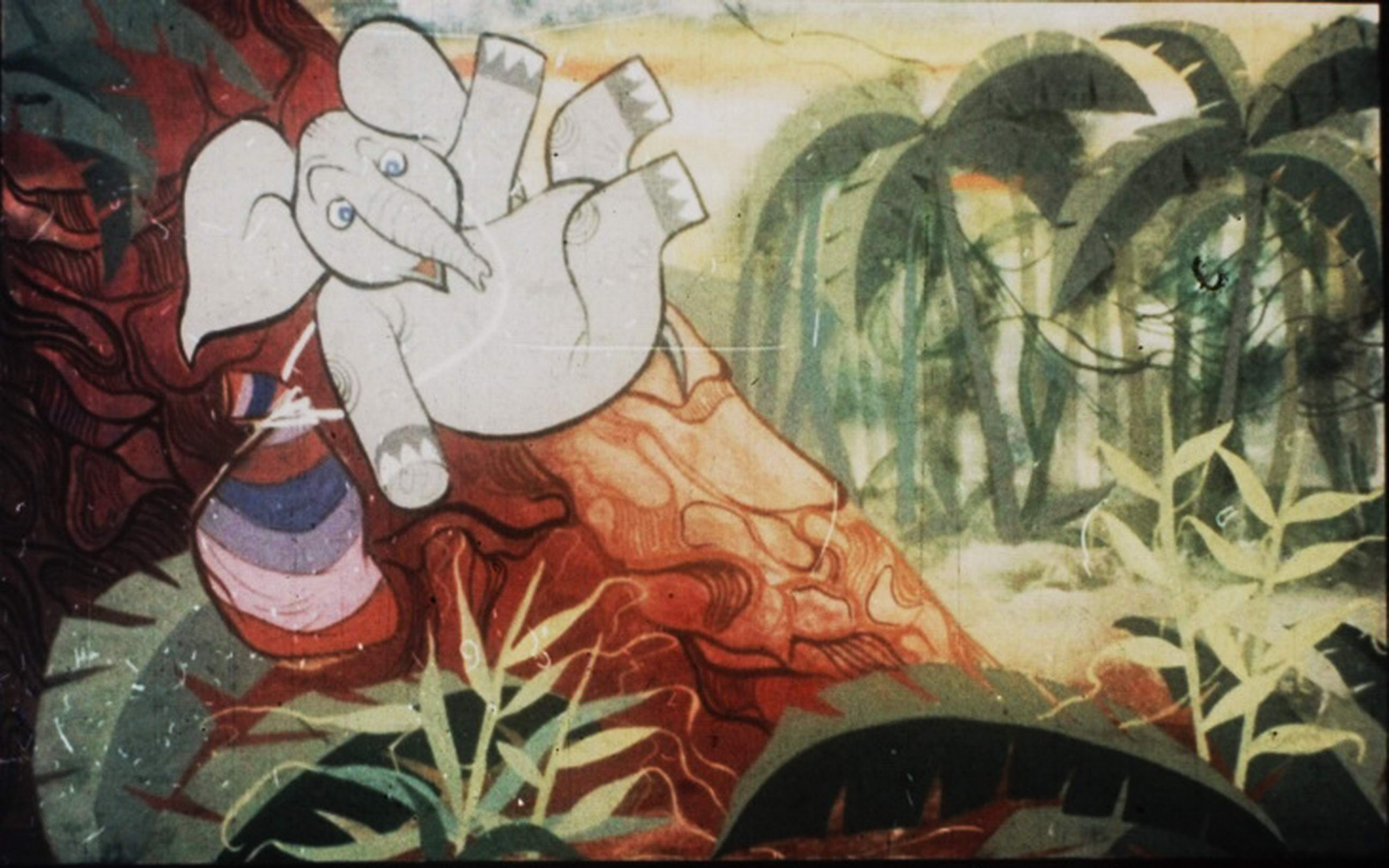

... Și Elefănțelul a urcat și a coborît munții.
— Să urci un munte nu-i ușor,
E mult mai lesne să cobori.

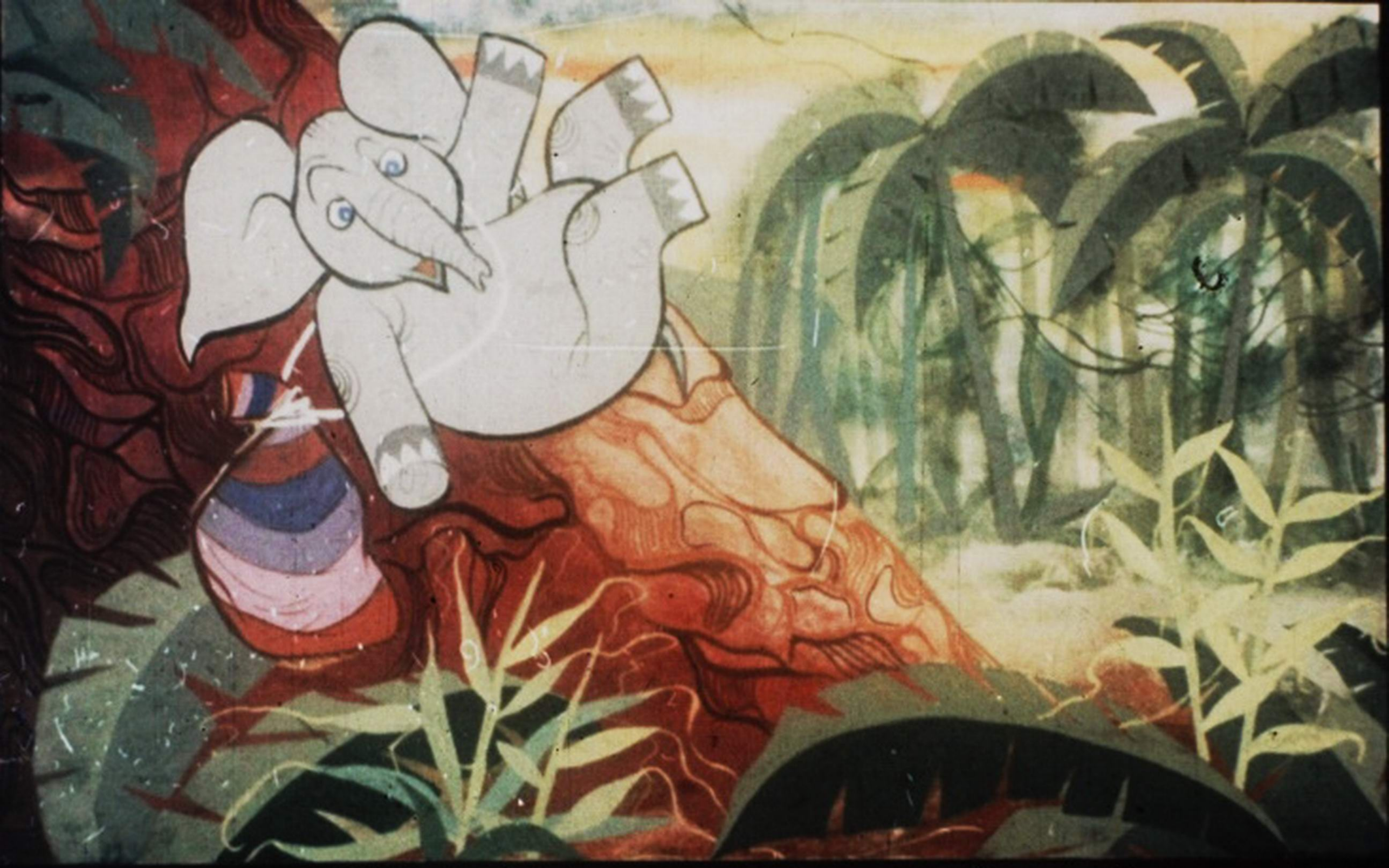

... Și Elefănțelul a urcat și a coborît munții.
— Să urci un munte nu-i ușor,
E mult mai lesne să cobori.

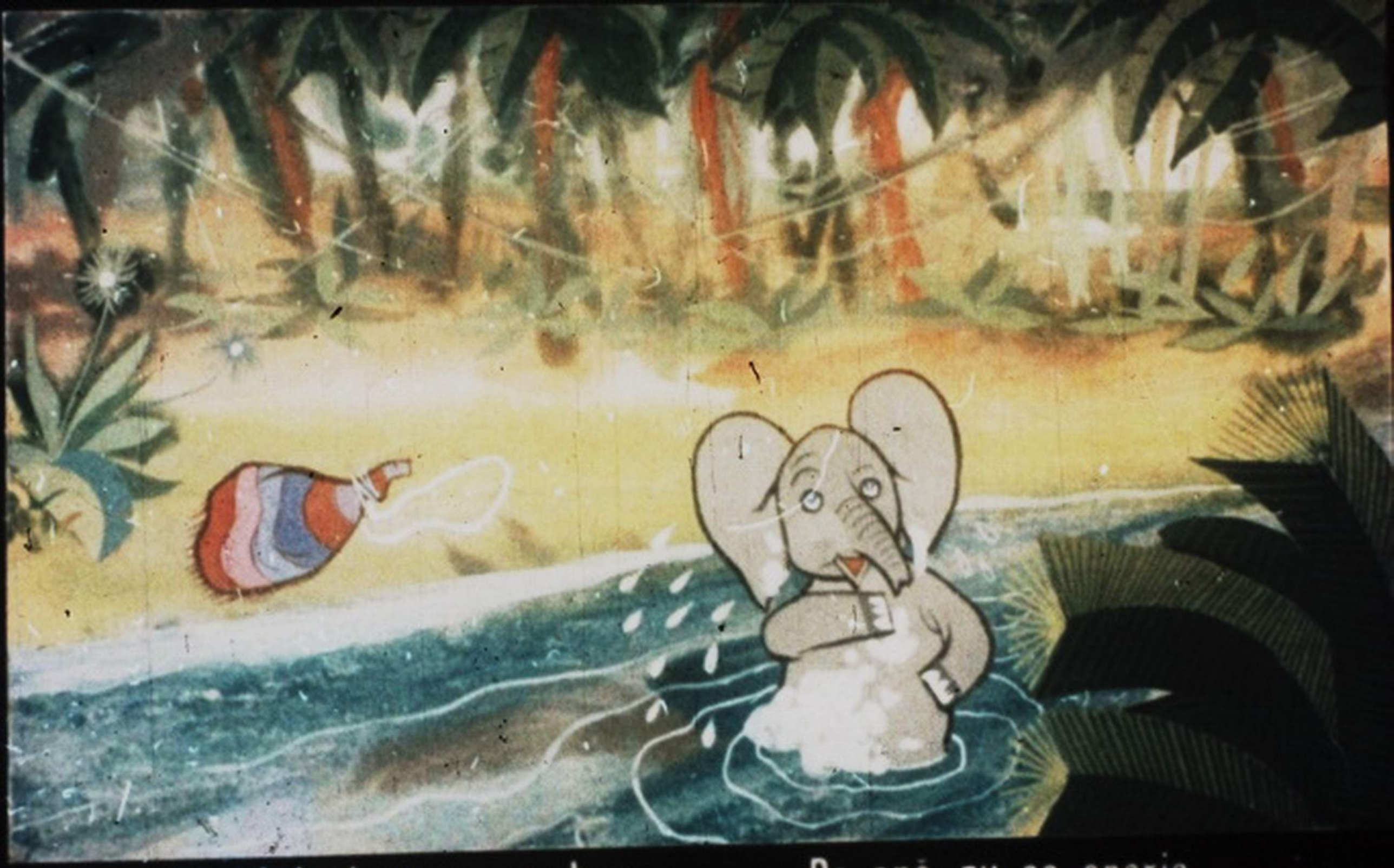

„Un elefant cu nume bun,
își spală trupul cu săpun.
De apă nu se sperie
și, mai puțin, de perie",
mă sfătuia Kolo-Kolo.

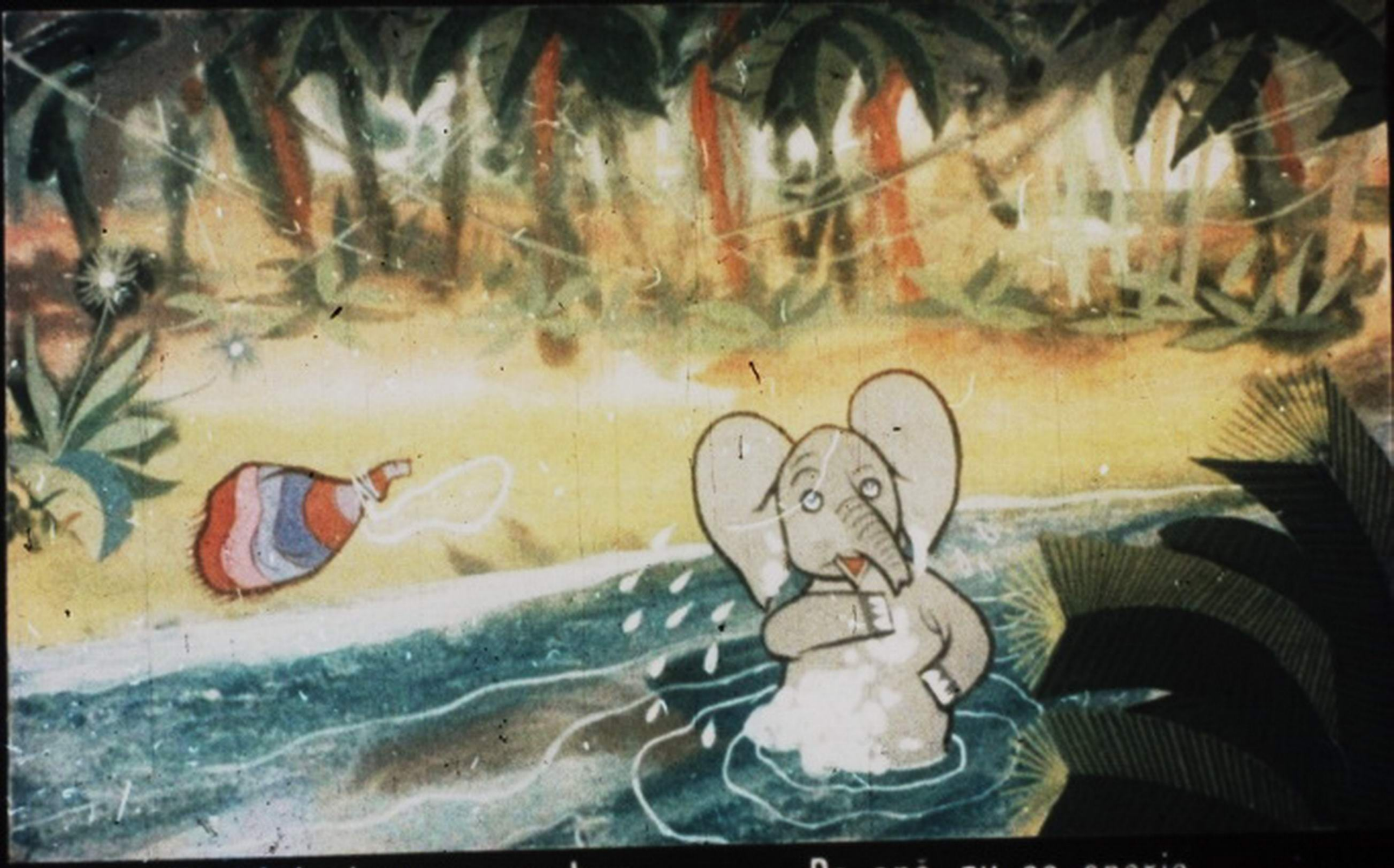

„Un elefant cu nume bun,
își spală trupul cu săpun.
De apă nu se sperie
și, mai puțin, de perie",
mă sfătuia Kolo-Kolo.

După o bucată de drum i se face Elefănțelului foame.
Se oprește să mănînce, apoi aruncă hîrtiile pe jos și pleacă
mai departe.

După o bucată de drum i se face Elefănțelului foame.
Se oprește să mănînce, apoi aruncă hîrtiile pe jos și pleacă
mai departe.

... Dar ce-i spusese Kolo-Kolo? „Pe drumuri să te porți frumos,
Să nu arunci hîrtii pe jos.“

... Dar ce-i spusese Kolo-Kolo? „Pe drumuri să te porți frumos,
Să nu arunci hîrtii pe jos.“

Într-un tîrziu, ostenit de drum, ajunge Elefănțelul și la Fluviul Mare de Tot. Privește în jur și dă cu ochii de un șarpe.

Într-un tîrziu, ostenit de drum, ajunge Elefănțelul și la Fluviul Mare de Tot. Privește în jur și dă cu ochii de un șarpe.

— Bună seara. Acesta este Fluviul Mare de Tot?

— Tu nu știi să citești? îi răspunde șarpele, supărat că a fost trezit.

Elefănțelul se uită pe pancartă și citește: "Fluviul Mare de Tot".

— Bună seara. Acesta este Fluviul Mare de Tot?

— Tu nu știi să citești? îi răspunde șarpele, supărat că a fost trezit.

Elefănțelul se uită pe pancartă și citește: "Fluviul Mare de Tot".

— Dumneavoastră ați văzut vreodată un crocodil? — Și pe urmă ce-ai să mă mai întrebi? — Ce mănîncă crocodilul la cină?

— Dumneavoastră ați văzut vreodată un crocodil? — Și pe urmă ce-ai să mă mai întrebi? — Ce mănîncă crocodilul la cină?

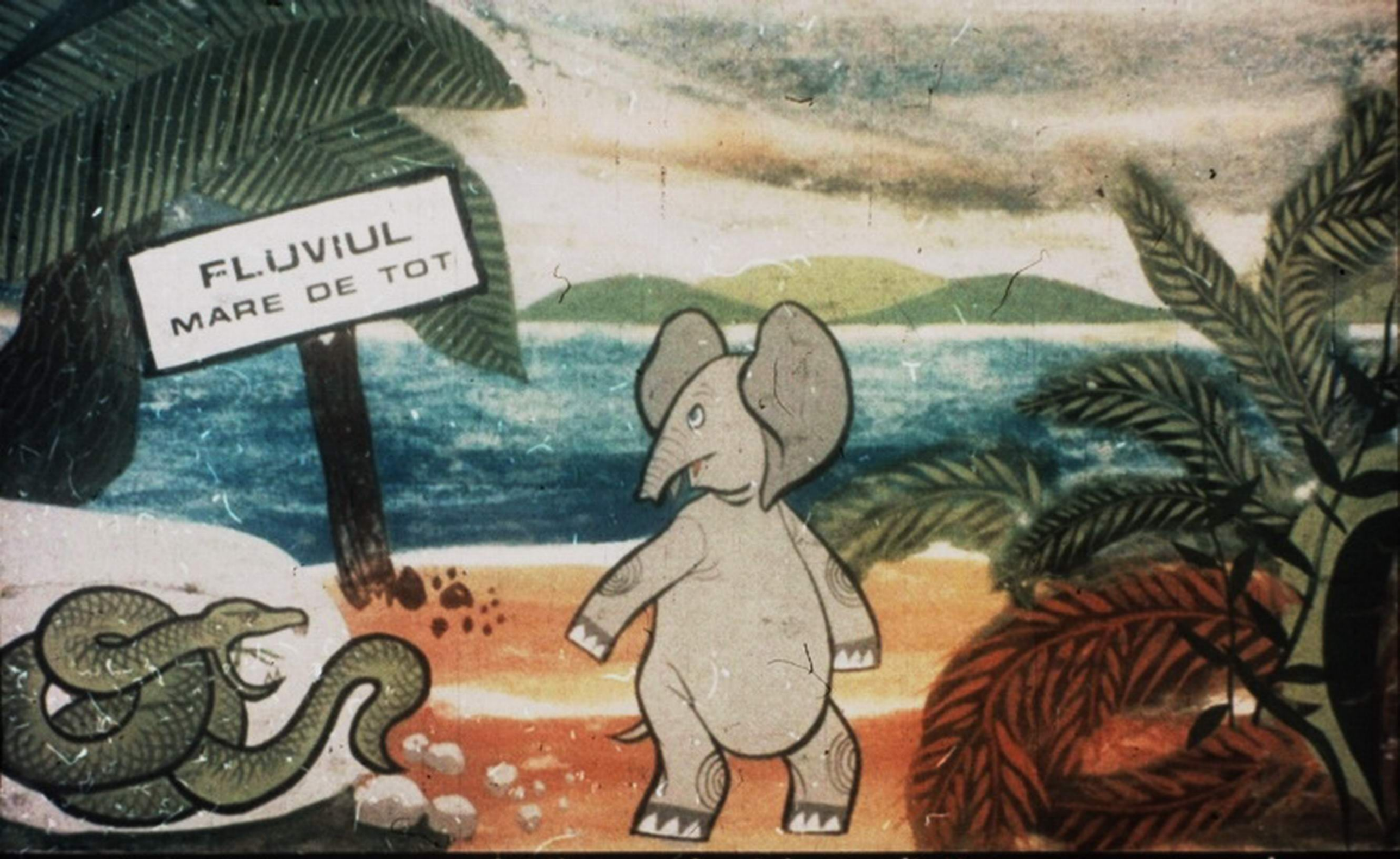

– Nu e deloc recomandabil ca cei mici să plictisească persoanele mai în vîrstă, îi răspunde șarpele supărat că l-a deranjat din somn și se strînge la loc.

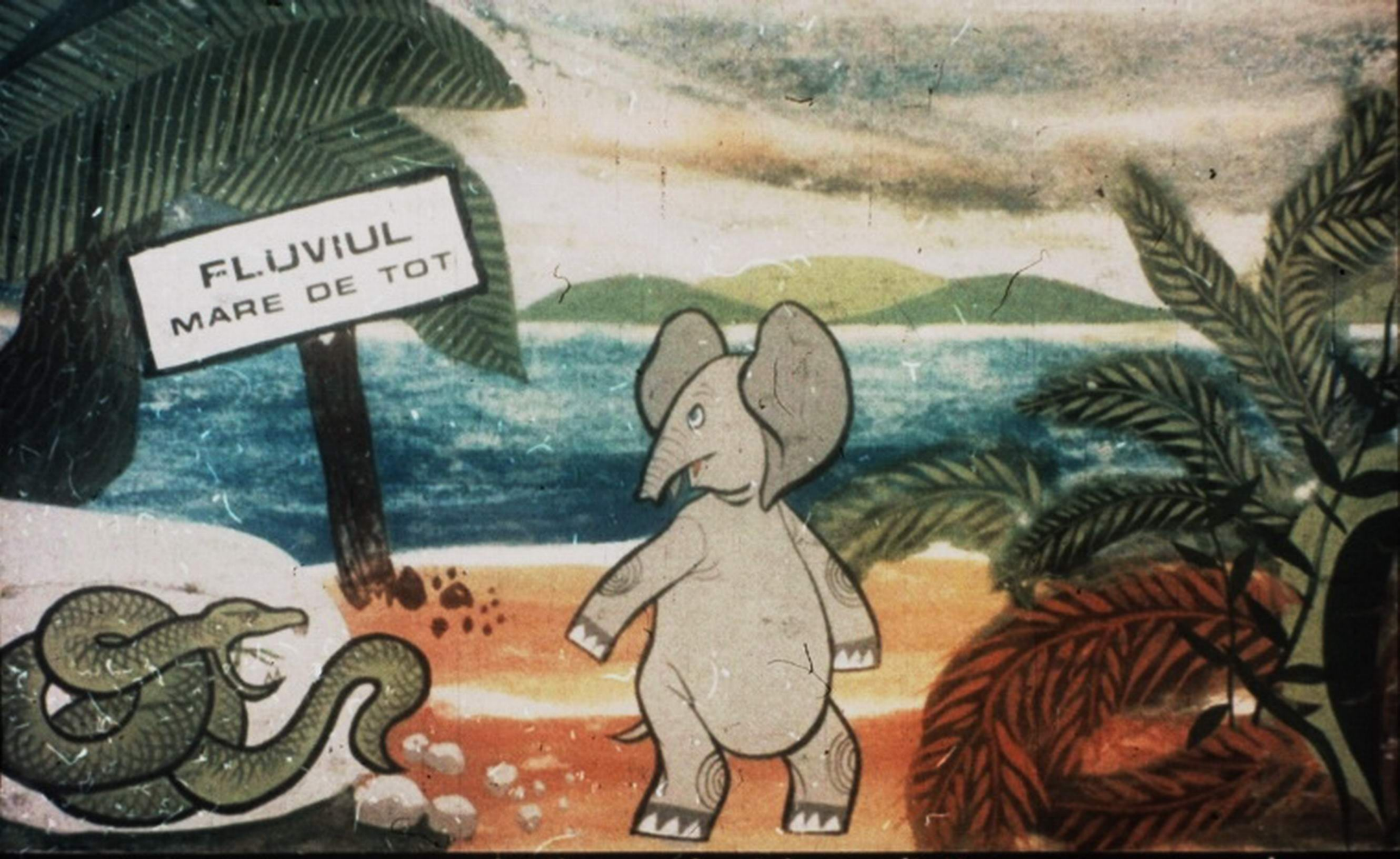

– Nu e deloc recomandabil ca cei mici să plictisească persoanele mai în vîrstă, îi răspunde șarpele supărat că l-a deranjat din somn și se strînge la loc.

Elefănțelul observă o insuliță verzuie aproape de malul apei. Cu mare grijă, pune piciorul pe ea și Crocodilul, căci el era „insulița", scoate capul din apă.

Elefănțelul observă o insuliță verzuie aproape de malul apei. Cu mare grijă, pune piciorul pe ea și Crocodilul, căci el era „insulița", scoate capul din apă.

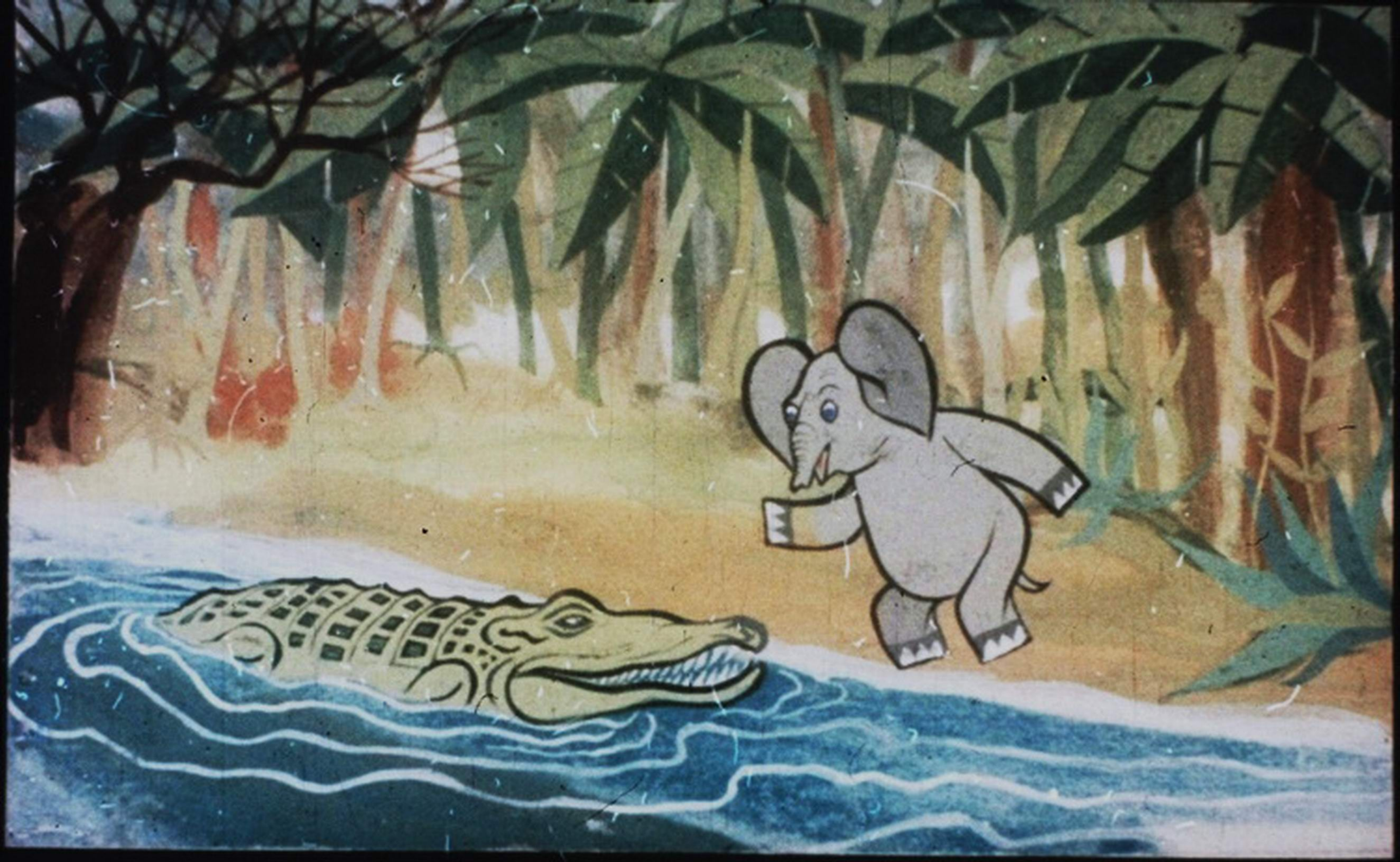

— A, bună ziua,... Scuzați-mă, nu știți unde pot găsi un crocodil? îi spune Elefănțelul puțin speriat. Vreau să aflu ce mănîncă la cină.

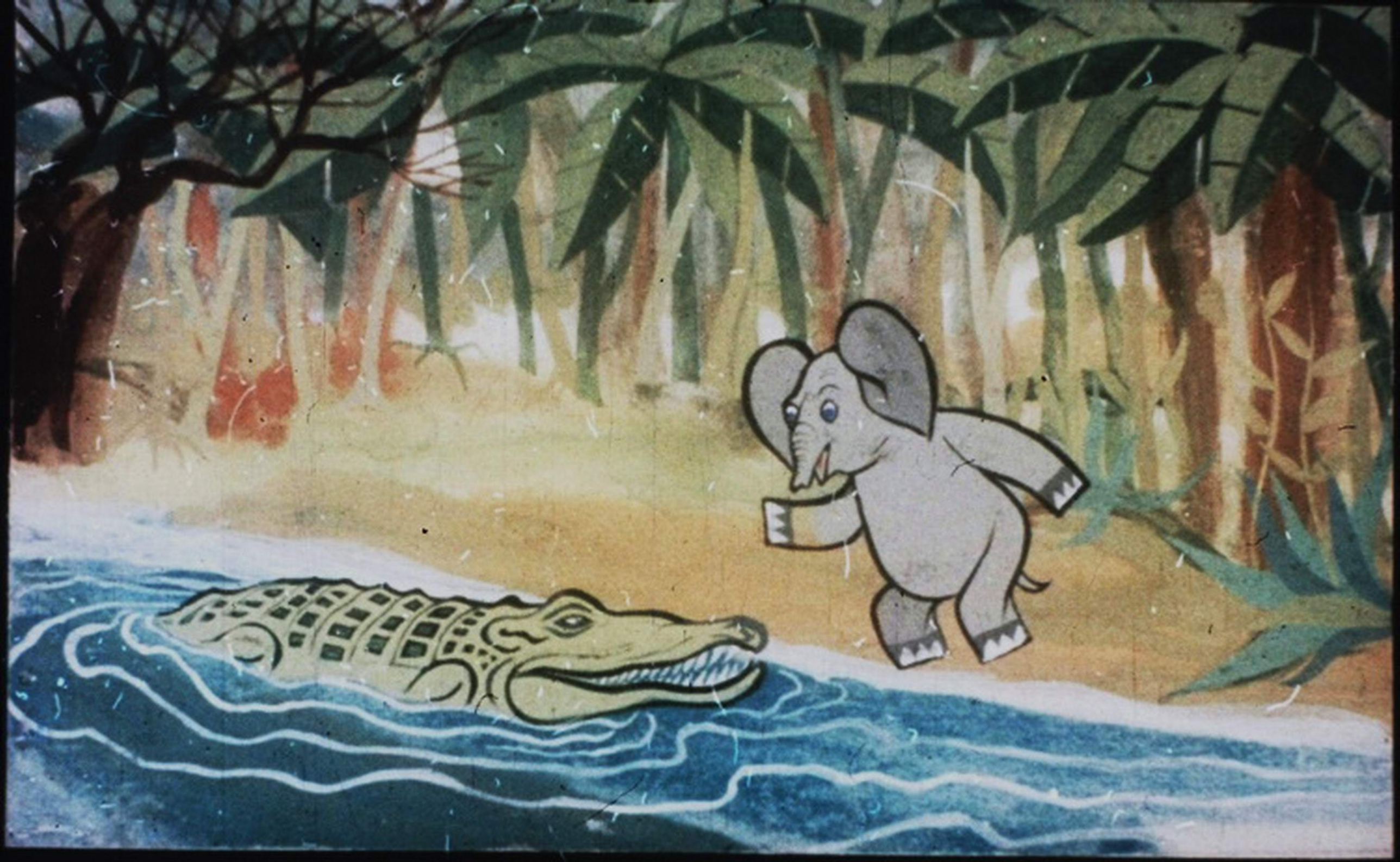

— A, bună ziua,... Scuzați-mă, nu știți unde pot găsi un crocodil? îi spune Elefănțelul puțin speriat. Vreau să aflu ce mănîncă la cină.

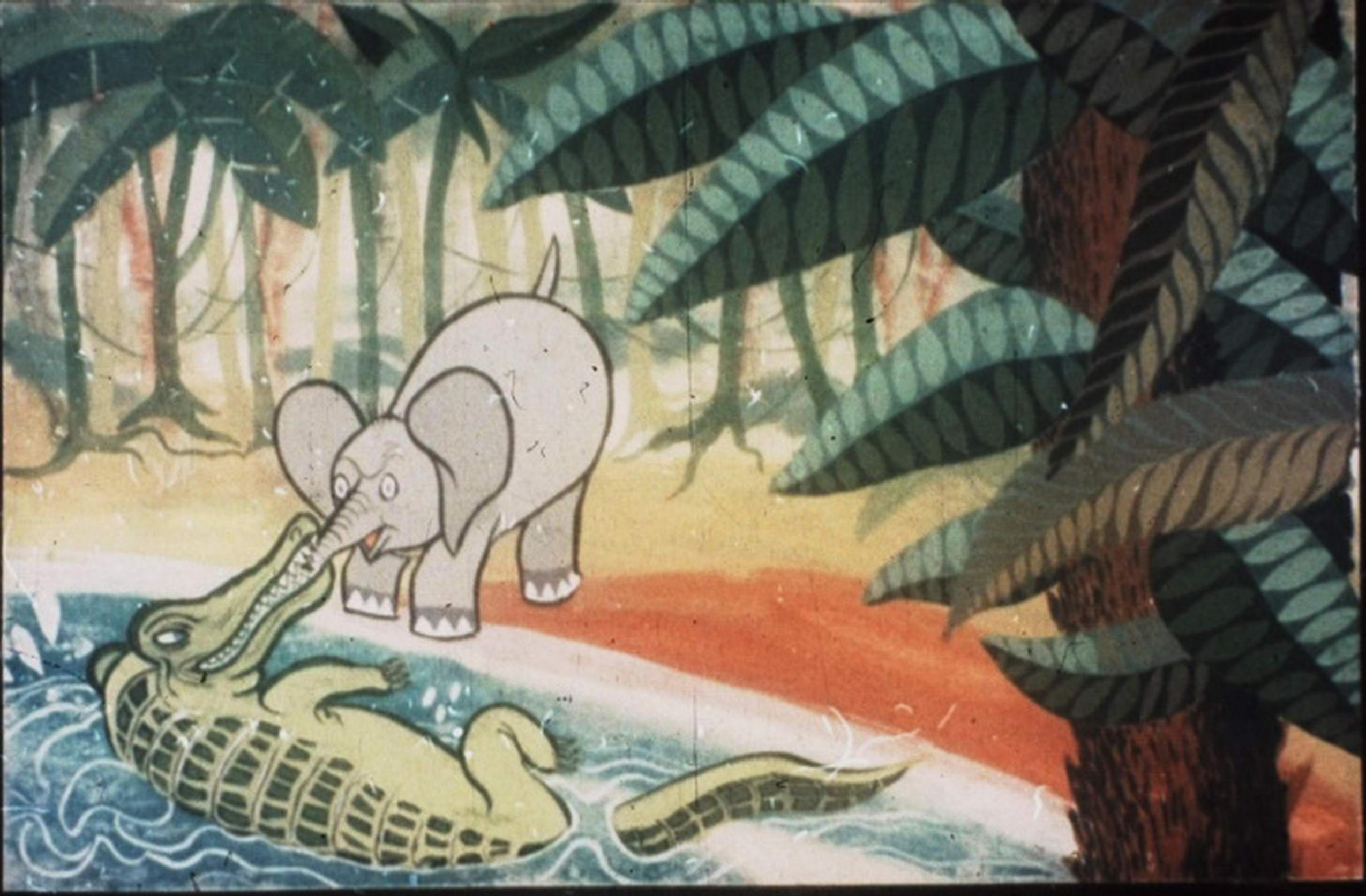

— Ia vino mai aproape! Crocodilul sint eu.
— Da? spuneți-mi atunci, ce mîncați la cină?
— Azi am să mănînc un Elefănțel curios, care, cu siguranță, e și gustos.

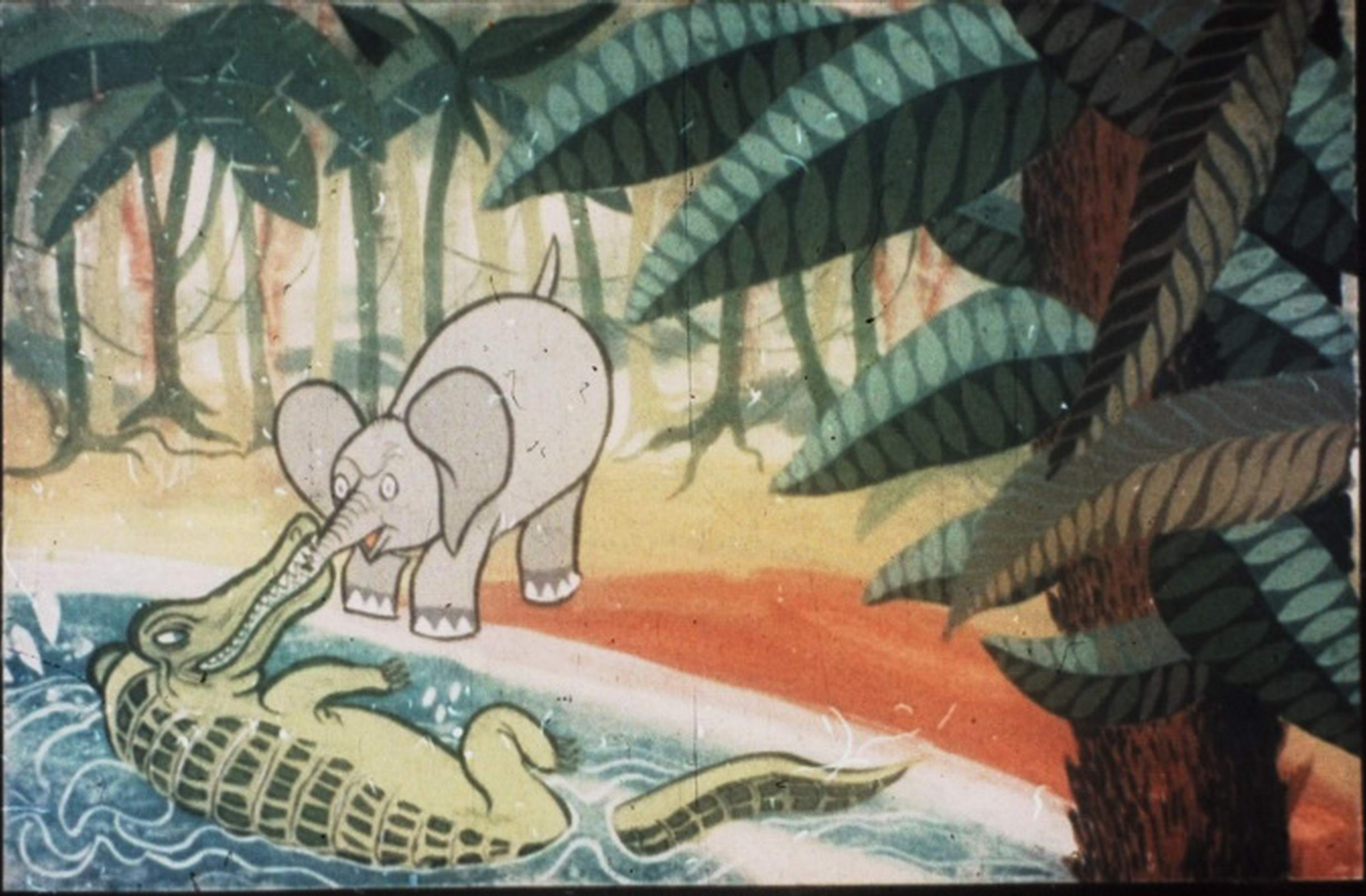

— Ia vino mai aproape! Crocodilul sint eu.
— Da? spuneți-mi atunci, ce mîncați la cină?
— Azi am să mănînc un Elefănțel curios, care, cu siguranță, e și gustos.

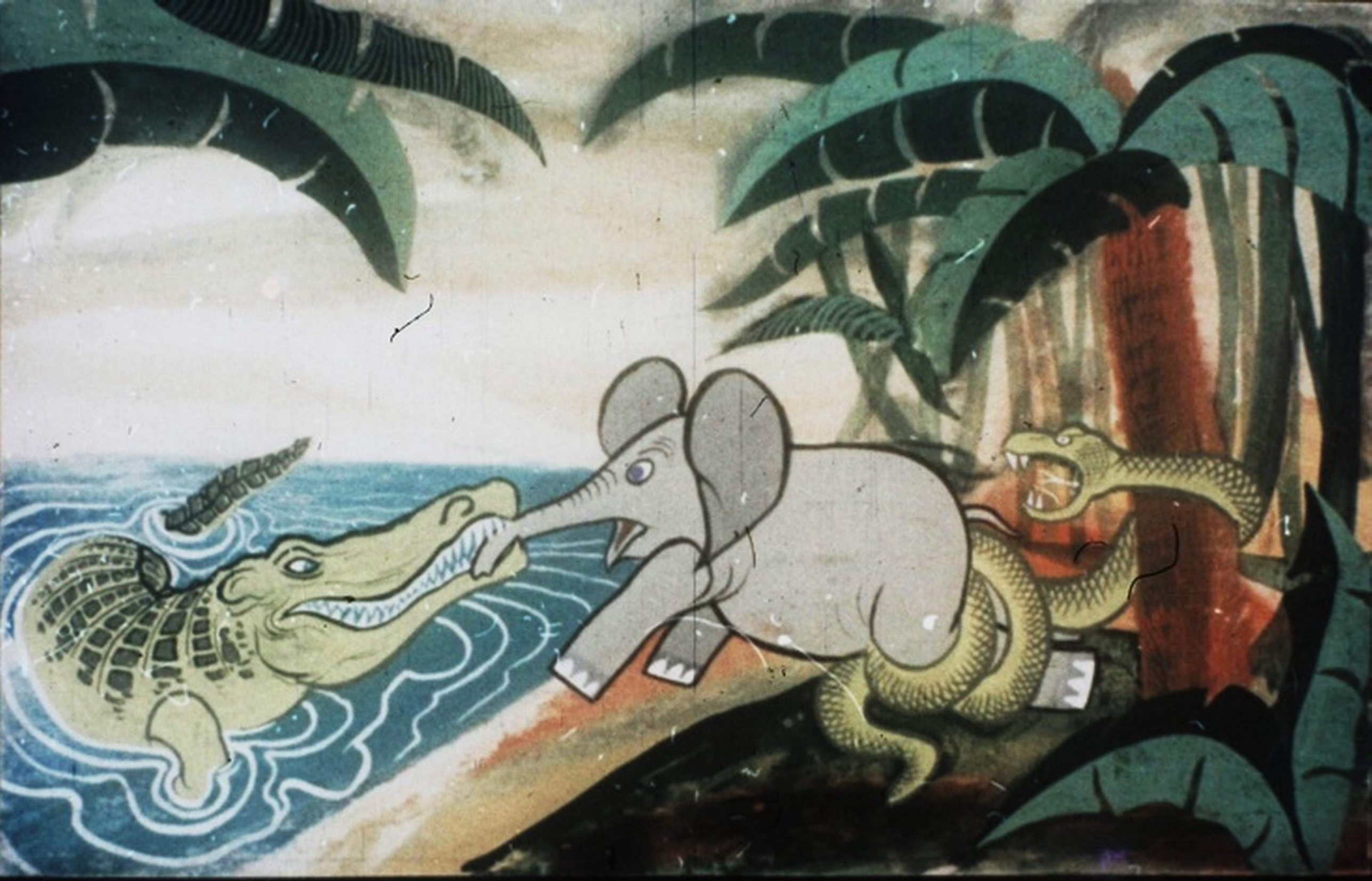

La țipetele Elefănțelului care se luptă cu Crocodilul îi vine imediat în ajutor șarpele.

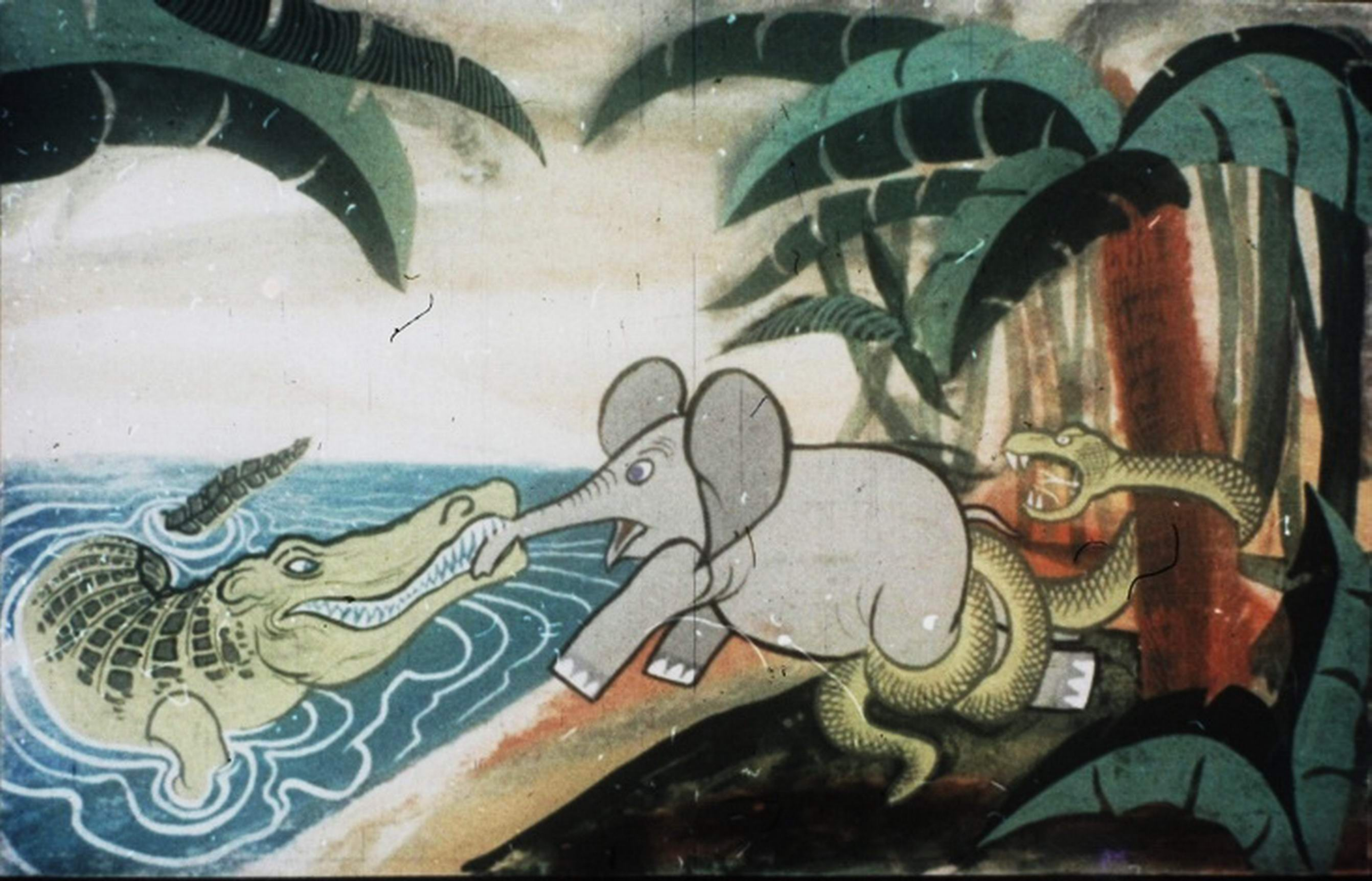

La țipetele Elefănțelului care se luptă cu Crocodilul îi vine imediat în ajutor șarpele.

După o luptă îndîrjită, Crocodilul a trebuit să-i dea drumul Elefănțelului și s-a scufundat în apă. Elefănțelul, scîncind de durere, vede că nasul i s-a lungit.

După o luptă îndîrjită, Crocodilul a trebuit să-i dea drumul Elefănțelului și s-a scufundat în apă. Elefănțelul, scîncind de durere, vede că nasul i s-a lungit.

—Dar ce faci? se miră șarpele
— Nasul meu urît e foc,
și de aceea vreau s-aștept
să se facă scurt la loc.

—Dar ce faci? se miră șarpele
— Nasul meu urît e foc,
și de aceea vreau s-aștept
să se facă scurt la loc.

— În locul tău, m-aș bucura, îi spune șarpele. Multe poți să faci cu trompa ta.

— În locul tău, m-aș bucura, îi spune șarpele. Multe poți să faci cu trompa ta.

— Ai dreptate, privește ce pot să fac.

— Ai dreptate, privește ce pot să fac.

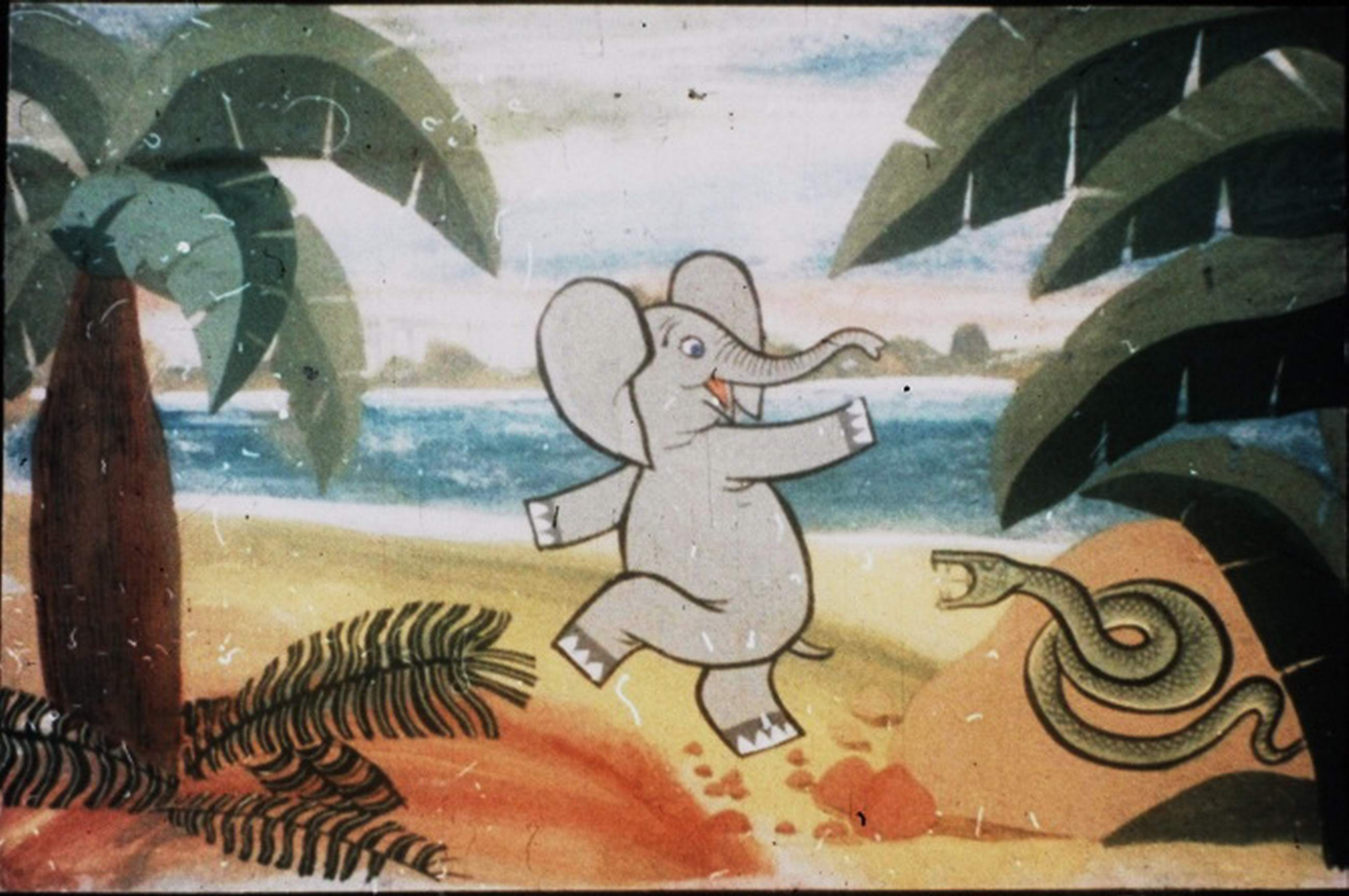

— Vă mulțumesc din suflet pentru ajutorul dat, îi spune Elefăn-
țelul la despărțire. Acum mă-ntorc acasă.

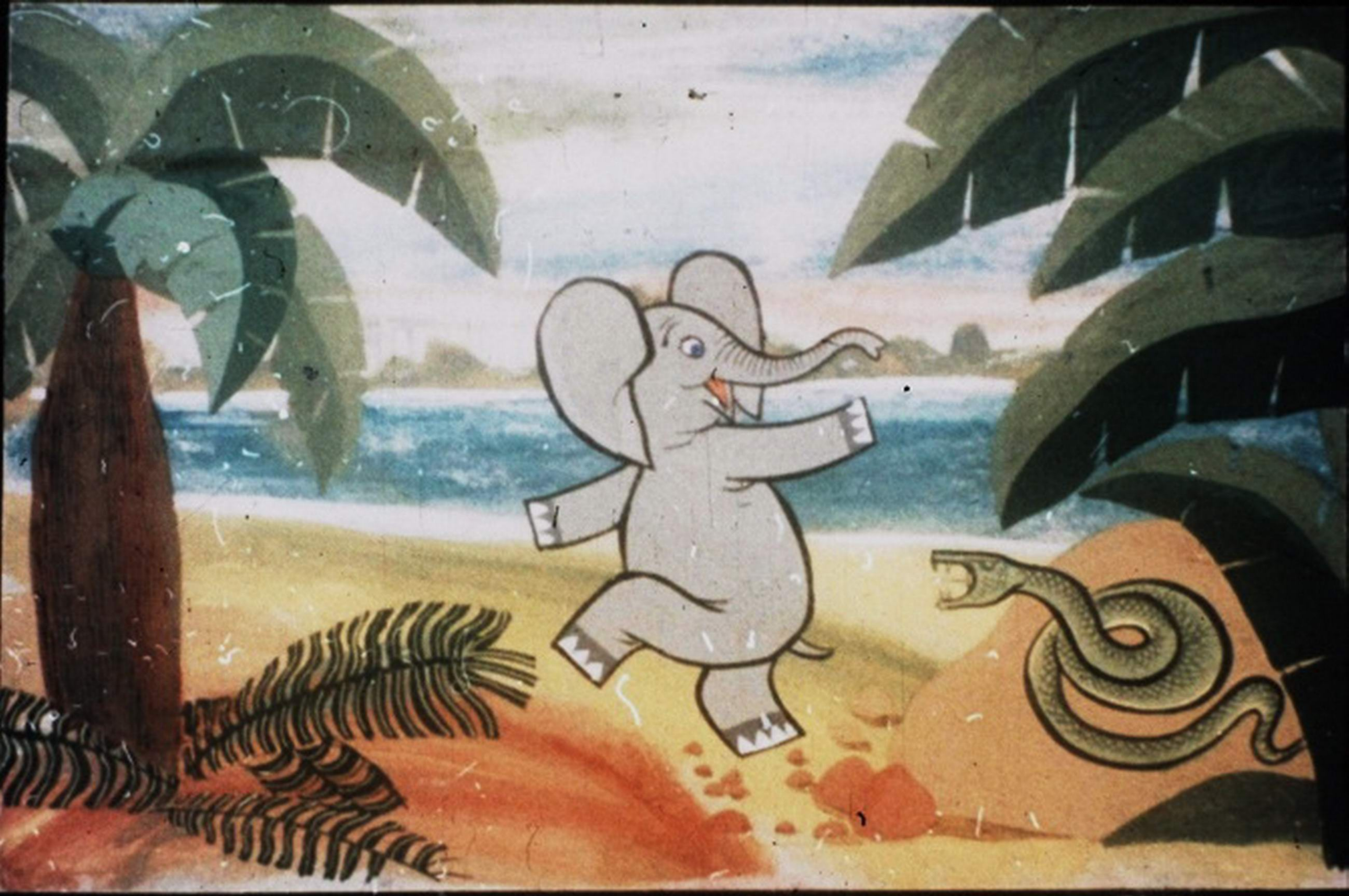

— Vă mulțumesc din suflet pentru ajutorul dat, îi spune Elefăn-
țelul la despărțire. Acum mă-ntorc acasă.

Pe drum întîlnește Hipopotamul, care se vaită:

— Am stat prea mult în apă rece
și guturaiul nu-mi mai trece.
Nu-i nimeni, oare, prin prejur
să-mi toarne-n nară picături?

Pe drum întîlnește Hipopotamul, care se vaită:

— Am stat prea mult în apă rece
și guturaiul nu-mi mai trece.
Nu-i nimeni, oare, prin prejur
să-mi toarne-n nară picături?

Apoi, îi iese în cale Zebra care-și pierduse dungile.

Apoi, îi iese în cale Zebra care-și pierduse dungile.

Elefănțelul se oprește, își moaie trompa în noroi și-i pictează dungile la loc.

Elefănțelul se oprește, își moaie trompa în noroi și-i pictează dungile la loc.

— Așa făptură n-am mai vazut, care să-și poarte coada-n față!
— Nu e coadă, ci e nas, eu mi l-am lungit anume! Și tigrul
îi dăruiește un covrig.

— Așa făptură n-am mai vazut, care să-și poarte coada-n față!
— Nu e coadă, ci e nas, eu mi l-am lungit anume! Și tigrul
îi dăruiește un covrig.

Ajunge acasă. Animalele, la vederea nasului, izbucnesc în ris. Elefanțelul, supărat, smulge doi copaci, o gidilă pe girafă cu trompa și-l stropește pe struț.

Ajunge acasă. Animalele, la vederea nasului, izbucnesc în ris. Elefanțelul, supărat, smulge doi copaci, o gidilă pe girafă cu trompa și-l stropește pe struț.

— Ce nas ciudat! E minunat!
— Ce nas năsos...! E prea frumos!

— Un astfel de nas vrem și noi!
Și numaidecit le-au crescut nasurile.

— Ce nas ciudat! E minunat!
— Ce nas năsos...! E prea frumos!

— Un astfel de nas vrem și noi!
Și numaidecit le-au crescut nasurile.

— Curiozitatea mea nu e, deci, o faptă rea.

Cine are urechi să asculte
și să afle cît mai multe.

Cînd cei mari au multe trebi
Nu poți sta mereu să-ntrebi.

— Curiozitatea mea nu e, deci, o faptă rea.

Cine are urechi să asculte
și să afle cît mai multe.

Cînd cei mari au multe trebi
Nu poți sta mereu să-ntrebi.

Iar eu, pasărea Kolo-Kolo,
care zboară de colo, colo,
am să vă spun și altă dată
cîte o poveste — aproape adevărată.

Iar eu, pasărea Kolo-Kolo,
care zboară de colo, colo,
am să vă spun și altă dată
cîte o poveste — aproape adevărată.

REEDITARE 1983

REEDITARE 1983